

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE - SPORT NA KAMPĚ

Studentka: Klára Hrdličková

Ateliér: ATELIÉR CÍSLER–PAZDERA

Oponent: Jan Skoček

Klára, stejně jako ostatní studenti ateliéru Císlar-Pazdera, se pustila do velkého úkolu - reorganizace a návrhu areálu Michnova paláce a Tyršova domu, jednoho z tajných míst ukrytých ve struktuře malostranského města. Místo nostalgické, zbavené od shonu rušného města, co do rozměrů ohromné, místo obklopené paláci, přesto periferní, místo ambivalentní. Otisk elipsy původní běžecké dráhy zalitý do asfaltu současného parkoviště je jedním z mnoha odkazů na sebevědomou sokolskou éru a nenaplněné ambice.

Puls rušného města nabíjí místo energií, vzrostlá zeleň na Kampě, Čertovka a tok Vltavy dodávají klid. Místo na rozhraní dvou světů, dvou městských charakterů, dvou barev.

Komplexní situace a krásný úkol, do kterého se Klára s chutí pustila. Hlavní ambice, čtu a rozumím z jejího stručného sportovního textu, je navrhnout nové sportovní zařízení pro veřejnost a současně vytvořit různorodé venkovní prostředí, které bude navazovat a doplňovat park na Kampě o aktivní veřejný prostor.

Rozhodnutí začlenit a propojit řešené území s parkem je vyspělé a přesvědčivé a je hlavním nosným tématem celé práce, prostupuje jí v mnoha měřítkách, nejen v urbanistickém řešení, a je určující i pro architekturu a zvolené konstrukční řešení jednotlivých objektů, které se Klára rozhodla do areálu umístit. Tento fakt je silným momentem projektu, po jeho rozklíčování se projekt zdá jasný, upřímný a dobře čitelný.

Klára se zabývá celým areálem, zkoumá jeho rozhraní, bariéry, jeho perimetr, všímá si detailů a snaží se je ve svém návrhu uplatňovat a reflektovat. Citlivě hledá vhodné funkce, pojmenovává zákoutí a situace po obvodu, vytváří atmosféry a příležitosti pro budoucí aktivní veřejný prostor. Reviduje stávající zeleň a doplňuje o nové druhy, otevírá nové perspektivy, zpřístupňuje Čertovku. To vše jsou jemné ale jasné a dobře vybrané zásahy do území.

Hlavním fyzickým vstupem je návrh hřiště s ohromným levitujícím baldachýnem, který je napnutý na transparentní prostorovou Konstrukci, návrh tělocvičny a kavárny. Zdá se mi, jako by celý projekt byl o hledání rovnováhy a rozhraní. Centrální, hlavní část areálu jako by byla Konstrukcí rozdělena na dvě části, jednu sportovní formální - nalajnovanou, druhou více přirozenou, neformální, odpočinkovou. Vše se odehrává kolem Konstrukce, na kterou jsou jednotlivé objekty napojeny. Konstrukce tak slouží i jako hlavní prvek infrastruktury. Tělocvična je napojena v podélném směru, rovnoběžně s Tyršovým domem, je současně závažím a protiváhou zastřešení. Na špičku Konstrukce je napojená kavárna umístěná v centrální části celého areálu, na křížení pěších tras.

Jednotlivé objekty tvoří propletenou strukturu, asambláž různých architektonických prvků a přístupů, ze kterých, možná mylně, čtu odkazy na Scott Brown a Venturiho Football Hall of Fame a možná i Stirlingův pavilon v Benátkách. Na první pohled se objekty jeví rozmístěny nahodile, skupina různých objektů je ale svérázným

způsobem organizace přitažlivá. Tvarově různé objekty se dobře doplňují a některé momenty, zdá se mi, jsou velmi dobře promyšleny v návaznosti na průhledy a hlavní pohledy v území, což je přesvědčivě prokázáno vybranými záběry CGI.

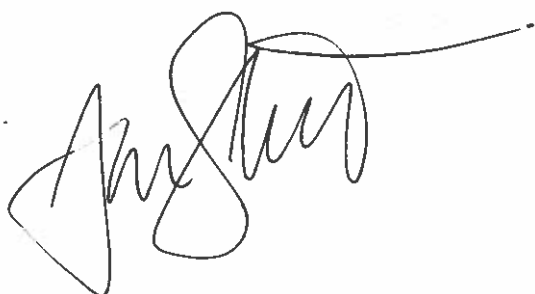
Levitující střecha je dobrou metaforou celého řešení, jako by přinášela napětí, do jinak klidného a citlivého konceptu urbanistického a krajinářského řešení.

Architektura jednotlivých objektů je dobře a přehledně zdokumentována na pečlivě zvolených záběrech vizualizací. Věnoval bych větší péči výkresové dokumentaci, tam má projekt možnost posunout se dál, soustředil bych se zejména na špičku Konstrukce, na místo, kde je napojeno zázemí kavárny. Možná chybí řez zasazený do kontextu okolní zástavby, který by prokázal výškové vazby a zasazení objektu Konstrukce do výškových hladin okolní zástavby.

Velmi oceňuji snahu spojení bohatých tvarů a vytvoření složitého organického celku a ne hledání jednoduchých konceptů. Urbanistická struktura reaguje na detaily areálu a snaží se s nimi komunikovat. Sympatické a dobře zvolené je i měřítko jednotlivých staveb.

Vidím velký potenciál projektu jako celku. Presentace je možná příliš zaměřená na výsledek, na architektonickou část projektu, rozumím! Přesto bych raději namísto detailního řezu s popisem konstrukčního řešení, věnoval energii prezentaci a popisu navržených krajinářských úprav a urbanistického řešení projektu, které je velmi zdařilé, zajímalo by mě víc. Projekt je zpracován velmi pečlivě, vedle propracovaných vizualizací ale jako by výkresům něco málo scházelo, rafinovanost, zejména v situačním výkrese, ve zvolené grafice se silná místa návrhu pro nepozorné oko ztrácí. Pokud by se měl v budoucnu projekt rozvíjet dál, doporučil bych udělat krok zpět k situačnímu plánu a k atmosférám jednotlivých míst.

Práci navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím známkou A.

V Basileji dne 03. 06. 2024

Jan Skoček